

[Ministeren for Søfart og Fiskeri.]

Jeg tillader mig at anbefale Lovforslaget til Vedtagelse i det høje Ting.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Lov Nr. 101 af 17. Marts 1922 om Biografteatervæsenets Ordning.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 319).

Lovforslaget sættes til Forhandling.

Justitsministeren (Zahle): Jeg skal have den Ære til det høje Tings Velvillie at anbefale Forslag til Lov om Tillæg til Lov Nr. 101 af 17. Marts 1922 om Biografteatervæsenets Ordning i den Skikkelse, hvori det er enstemmigt vedtaget i det andet høje Ting.

Aarsagen til, at jeg har fremsat et ganske lille Lovforslag i denne Rigsdags-samling om en midlertidig Ordning af Biografteatervæsenet er den, at Tone- og Talefilmen rykker frem og muligvis helt vil ændre Biografvæsenets Karakter. Det er muligt, at den samfundsmæssige Betydning bliver langt større, og at Undervisningsvæsenet vil kunne faa overordentlig stor Nytte af Talefilmen, og derfor mener jeg, det ikke vil være rigtigt at fortsætte Arbejdet med nu at gennemføre en gennemgribende Revision af Biografteatervæsenet, men at det vil være klogere at udskyde det i nogen Tid. Derom fremsatte jeg saa et Lovforslag, og i dette indføjede det høje Folketing efter en Udvalgsbehandling følgende Bestemmelse:

„Ved Fornylse af en Bevilling, der tidligere har været meddelt flere Bevillingshavere i Forening, kan Justitsministeren, hvis Omstændighederne taler derfor, bestemme, at en af Bevillingshaverne skal være den ledende ved Bevillingens Udøvelse, saaledes at den paagældende træffer Afgørelse vedrørende Teatrets Drift, og alene bærer det kunstneriske Ansvar for Teatrets Ledelse.“

De Dobbeltbevillinger, som i noget Omfang er blevet givet i den senere Tid, har mange Skyggesider og deriblandt den, at der kan

opstaa Unighed mellem de to Bevillingshavere ved samme Teater om, hvorledes dette skal drives. Det høje Folketing har da ment, det var nødvendigt at give Justitsministeren Myndighed til at ordne Forholdet mellem disse to Personer, og det kan vist ogsaa være ret paakrævet. Man maa haabe, at Tidens Udvikling vil medføre, at disse Dobbeltbevillinger efterhaanden indskrænkes i Antal og til sidst falder helt bort, men saa længe de eksisterer, er det nok nødvendigt, at Justitsministeren har Myndighed til at ordne Forholdet mellem de to Bevillingshavere.

Elisa Petersen: Ifølge § 15 i Lov af 17. Marts 1922 om Biografteatervæsenets Ordning skal Forslag til Revision af denne Lov forelægges Rigsdagen 5 Aar efter Lovens Vedtagelse. Naar denne Revisionsbestemmelse i sin Tid blev indsat, var Grunden jo den, at man i 1922 for første Gang stod overfor at skulle lovgive paa dette Omraade og derfor ikke havde Erfaringer at bygge paa. Ifølge denne Bestemmelse blev Forslag til Revision af Loven derfor fremsat i Samlingen 1927—28, men naaede ikke at blive behandlet, hvorfor det atter fremsattes i Samlingen 1928—29. I de 6 Aar, der var forløbet siden Lovens Ikrafttræden, var der foregaaet en meget stærk Udvikling af Biografteatervæsenet, og der var nu Materiale nok at bygge videre paa. Imidlertid naaede Udvalget ikke at blive færdigt med sit Arbejde paa Grund af Samlingens bratte Afslutning, men i Virkeligheden var man indenfor Udvalget enig om en Affattelse af Loven.

Nu er der, som den højtærede Justitsminister omtalte, foregaaet en ny Udvikling paa Filmsteknikkens Omraade, idet Talefilmen er fremkommet, og af Hensyn hertil og af Hensyn til Filmens store samfundsmæssige Betydning og dens Anvendelse i Undervisnings og Oplysningens Tjeneste har Justitsministeren derfor anset det for heldigt for en kortere Tid at udsætte Revisionen af Loven, saa at der ikke netop nu i en Overgangstid træffes Foranstaltninger, som kunde virke hemmende paa en sund Udvikling af Biografteatervæsenet. Selv om vi indenfor mit Parti i og for sig ikke tror, at denne Udvikling vil faa synderlig Indflydelse paa den nye Lovgivning, har vi dog ikke noget imod at give Justitsministeren denne forhaabentlig korte Frist. For i Ventetiden at kunne bevare saa frie Hænder som muligt har saa den højtærede Justitsminister i det andet høje Ting fremsat Forslag om, at der i Loven af